

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/69/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119388199
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. František Dulačka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:6119388199.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členiek senátu Mgr. Márie Kašíkovej a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci žalobcu: SetCar sk, a.s., so sídlom Ulica priemyselná 10, Sučany, IČO: 50 387 189, právne zastúpený: JUDr. Tomáš Zboja, advokát so sídlom W. X, T., proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava, IČO: 00 585 441, právne zastúpený: JUDr. Felix Neupauer, advokát so sídlom J. B. X/H., X. T., o zaplatenie 123,- EUR, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 25C/50/2020-25 zo dňa 10. novembra 2020, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi **p r i z n á v a** proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 123,- EUR a priznal mu nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Vychádzal zo zistenia, že dňa 30.11.2018 došlo v Bytči ku škodovej udalosti, v rámci ktorej bola spôsobená škoda na osobnom motorovom vozidle VW Touareg, EČV: MT553EB patriace poškodenému L. U.. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla VW Sharan, EČV: BY257BA, ktoré bolo poistené u žalovaného. Poškodený si v dôsledku škodovej udalosti zapožičal u žalobcu náhradné vozidlo na základe nájomnej zmluvy č. 14/37 zo dňa 07.01.2019 s cieľom zabezpečiť si svoje osobné potreby, a to za denné nájomné 147,60 EUR s DPH. Následne po ukončení nájmu bola vystavená faktúra č. 190012 za prenájom náhradného vozidla za 5 dní v sume 738 € s DPH. Oznámením o poistnom plnení zo dňa 24.01.2019 žalovaný oznámil ukončenie šetrenia udalosti a poskytol plnenie v sume 615,- € bez akéhokoľvek zdôvodnenia krátenia sumy o 123,- EUR (suma DPH). Dňa 11.01.2019 žalobca ako postupník uzavrel Zmluvu o postúpení pohľadávky podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) s poškodeným ako postupcom, na základe ktorej došlo k postúpeniu peňažnej pohľadávky poškodeného voči žalovanému v celkovej výške 738,- EUR. Postúpenie pohľadávky bolo odplatné, pričom výška odplaty predstavovala sumu vo výške 738,- €, ktorá zodpovedala sume vyúčtovanej faktúrou za nájom náhradného motorového vozidla. Zmluvné strany sa dohodli, že podpisom zmluvy sa vzájomné nároky na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky a na úhradu nájomného za užívanie náhradného vozidla započítajú a žalobca bude pohľadávku voči žalovanému vymáhať vo vlastnom mene a na vlastný účet. Postúpenie bolo postupcom oznámené žalovanému s výzvou na plnenie na účet postupníka - žalobcu. Vzhľadom k tomu zmluvu o postúpení pohľadávky považoval za platnú, a teda aj aktívnu legitimáciu žalobcu za preukázanú, ako mal preukázanú aj existenciu a výšku škody. Žalovaný v oznámení o poistnom plnení nijakým spôsobom logicky nezdôvodnil a ani nepreukázal, prečo nárok žalobcu neuspokojil v plnej výške, pričom žalobca poukázal na skutočnosť, že poškodený nie je platcom

DPH, a preto musel žalobca poškodenému účtovať cenu nájmu za motorové vozidlo aj s DPH vo výške 20 %. Preto s poukazom na vyššie uvedené priznal uplatnený nárok žalobcu a žalovaného zaviazal žalobcovi uhradiť sumu 123,- EUR do troch dní po právoplatnosti rozsudku. O trovách konania rozhodol s poukazom na ust. § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), keď žalobca mal v konaní plný úspech.

2. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalovaný. Namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Rozsudok považuje za nesprávny, nezákonný a navyše aj arbitrárny a trpí nepreskúmateľnosťou. Súd vyslovil právne závery, avšak nevysporiadal sa so skutočnosťami, zohľadnenie ktorých je nevyhnutné pre právne posúdenie veci a rozhodol na základe nepodloženej právnej konštrukcie, ktorú navyše nedostatočne odôvodnil. Predovšetkým sa nedostatočným a nesprávnym spôsobom vysporiadal s námietkou aktívnej legitímácie žalobcu. Zo súdom uvádzaného zisteného skutkového stavu vyplýva, že poškodený mal voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre. Z toho vyplýva, že poškodený predstavoval subjekt, ktorý bol dlžníkom žalobcu. Preto, ak poškodený predstavoval dlžníka žalobcu, nemohol so žalobcom platne uzatvoriť zmluvu o postúpení pohľadávky. Uzatvorením zmluvy o postúpení nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodeného na žalobcu, ale došlo k postúpeniu záväzku poškodeného, ktorý v zmysle vystavenej faktúry predstavuje práve pohľadávku žalobcu. K úhrade faktúry nemohlo dôjsť ani na základe vzájomného zápočtu realizovaného v predloženej zmluve o postúpení. Z predloženej Zmluvy o postúpení totiž jednoznačne vyplýva, že prejav vôle jej účastníkov najskôr smeroval k cedovaniu pohľadávky a až následne k započítaniu údajne vzájomných pohľadávok poškodeného a žalobcu. Preto takýto právny úkon je neplatný podľa § 39 OZ a v tejto súvislosti poukázal aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo 20/2007. Žiadal rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že rozsudok súdu prvej inštancie považuje za vecne správny, zákonný a dostatočne odôvodnený. Aj naďalej zotrváva na všetkých svojich doterajších tvrdeniach a stanoviskách. Súd vzhľadom na skutkové okolnosti a vykonané dokazovanie mal aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu preukázanú z predloženej zmluvy o postúpení pohľadávky, na základe ktorej došlo k platnému postúpeniu predmetnej pohľadávky z poškodeného na žalobcu. Právne posúdenie a odôvodnenie rozsudku súdu v otázke namietanej aktívnej legitímácie žalobcu považuje za správne, riadne odôvodnené a zrozumiteľné. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 9Co/30/2019-147 zo dňa 25.04.2019 a Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 43Cob/54/2019-124 zo dňa 13.06.2019. To, že žalovaný akceptoval postúpenie pohľadávky je napokon zrejmé aj z toho, že čiastočné poistné plnenie poukázal na účet žalobcu ako postupníka. Preto nemôže byť sporné ani to, že poškodenému vznikol nárok na preplatenie účelne vynaložených nákladov za nájom náhradného vozidla. K namietanej arbitrárnosti a svojvôle súdu prvej inštancie poukázal na základné princípy CSP, predovšetkým na čl. 4, čl. 5, čl. 15 a čl. 17, na ktorých stojí tento procesný právny predpis, a ktoré, hoci netvorí paragrafové znenie zákona, nemožno ignorovať. Povinnosť súdu odôvodniť svoje rozhodnutia nemožno chápať tak, že sa vyžaduje, aby na každý argument bola daná podrobná odpoveď. V danom smere sa totiž kladie dôraz predovšetkým na jednoduchosť a zrozumiteľnosť rozhodnutia. To, že sa žalovaný nestotožňuje s názorom súdu riadne odôvodneným v napadnutom rozsudku, ešte neznamená, že tým došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý súdny proces. Pokiaľ žalovaný namietal výšku a dôvodnosť žalobcom uplatnenej škody, bolo na ňom, aby poskytol súdu v rámci dokazovania nielen tvrdenia, ale tiež dôkazy, ktorými by podložil svoje závery a v tejto súvislosti odkázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 13Cob/75/2018 zo dňa 19.09.2018. Skutočnosť, že došlo k prevodu práva medzi žalobcom a poškodeným a súčasne k úhrade faktúry na základe zmluvy o postúpení pohľadávky, nespôsobuje rozpor s § 524 OZ, či neexistenciu nároku na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. Vo vzťahu k platnosti zmluvy o postúpení, poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/104/2019, 11Co/135/2019, ako aj rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Cob/220/2017. Predmetná zmluva o postúpení tvorí jeden celok upravujúci navzájom prepojené práva a povinnosti jej strán/subjektov, pričom žalovaný sa snaží rozfázovať ju na časti následne ich rozborom navodiť dojem obchádzania zákona. Všetky námietky žalovaného v odvolaní považuje za neopodstatnené a žiadal napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania.

4. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu nevyjadril.

5. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala včas (§ 362 ods. 1 CSP) strana sporu, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v intenciách § 379 a § 380 CSP, ktorý podľa § 387 ods. 1 CSP ako správny potvrdil.

6. Započítanie (kompenzácia) je zánik vzájomne sa kryjúcich pohľadávok patriacich vzájomne veriteľovi a dlžníkovi, ktorých plnenie je rovnakého druhu (najčastejšie peniaze), ak niektorý z účastníkov i bez súhlasu, prípadne i proti vôli druhého účastníka urobí prejav smerujúci k započítaniu. Musí však ísť o pohľadávky spôsobilé na započítanie (započítateľné), t.j. také, ktorých započítanie nie je vylúčené dohodou účastníkov alebo zákonom. Vo svojej podstate ide o formu bezhotovostného vyrovnania, ktoré sa nevykonáva skutočným splnením, ale odpočítaním vzájomných pohľadávok veriteľa a dlžníka. To umožňuje ušetriť dvojaké splnenie vzájomných pohľadávok a navzájom zjednodušiť majetkové vzťahy medzi účastníkmi, a to aj v prípadnom súdnom konaní, ak dôjde medzi nimi k sporu. Význam započítania spočíva najmä v úspore nákladov, ktoré by inak obidvaja účastníci museli vynaložiť pri uskutočnení vzájomného plnenia. Okrem toho má jednostranné započítanie dôležitý význam pri zabezpečení veriteľa, lebo umožňuje dlžníkovi, ktorý je súčasne veriteľom vyhnúť sa riziku, že po splnení jeho záväzku druhý účastník jeho vzájomnú pohľadávku neuspokojí.

7. Právnym následkom započítania je zánik vzájomných pohľadávok, pokiaľ sa vzájomne kryjú. Zánik nastáva okamihom, keď sa stretli ako pohľadávky spôsobilé na započítanie a nie až od kompenzačného prejavu, resp. od doby, keď takýto prejav došiel druhej strane. Právne účinky (zánik záväzkov) nastávajú ku dňu stretnutia vzájomných pohľadávok, ak sú splnené všetky predpoklady pre započítanie, a to, že sa jedná o vzájomné pohľadávky, ide o plnenie rovnakého druhu, pohľadávky sú spôsobilé na započítanie a bol urobený prejav smerujúci k započítaniu. Občiansky zákonník upravuje dva prípady zániku záväzku započítaním, a to:

- a) započítanie jednostranným právnym úkonom
- b) započítanie dohodou.

8. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku ako aj konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým záverom a prejednávajúcu vec vecne správne posúdil. Nakoľko odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 220 ods. 2 CSP (k namietanej aktívnej vecnej legitímácie poukazuje predovšetkým na body 43. a 44. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie), odvolací súd konštatuje správnosť týchto dôvodov, v plnom rozsahu sa s ním stotožňuje a v podstatných bodoch naň odkazuje. Na zdôraznenie správnosti odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie poukazuje iba na niektoré ďalšie skutočnosti (§ 387 ods. 2 CSP).

9. Jednou z odvolacích námietok žalovaného bolo, že rozhodnutie súdu prvej inštancie trpí nedostatočným odôvodnením. Je potrebné uviesť, že právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorej súčasťou je aj právo sporovej strany na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces. Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva ako aj z rozhodnutí Ústavného súdu SR totiž vyplýva, že tak základné právo podľa čl. 46 ods. 1 ústavy ako aj právo podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru, v sebe zahŕňajú aj právo na rovnosť zbraní, kontradiktórnosť konania a odôvodnenie rozhodnutia (II. ÚS 383/2006); právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu. Odvolacia námietka žalovaného po vecnej stránke smerovala proti nedostatku aktívnej vecnej legitímácie.

10. S odvolacími dôvodmi žalovaného o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu z titulu námietky k zmluve o postúpení pohľadávky sa odvolací súd nestotožňuje. Vyplýva to nielen zo samotného správania sa žalovaného, ktorý časť poistného plnenia zaplatil žalobcovi, ale aj zo samotného obsahu a zmyslu nároku poistného plnenia. Odvolací súd sa nestotožňuje s námietkou žalovaného o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v tom, že poškodený nebol majiteľom pohľadávky a ani v tom, že by neexistoval predmet postúpenia, keď podľa žalovaného predmetom mala byť pohľadávka poškodeného, ktorú žalobca ako veriteľ eviduje voči poškodenému ako dlžníkovi. Odvolací súd k nerelevantnosti tohto odvolacieho dôvodu žalovaného upriamuje pozornosť na Zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 11.01.2019, uzavretú medzi žalobcom a poškodeným. Predmetom zmluvy o postúpení bola pohľadávka

poškodeného voči žalovanému z titulu poistného plnenia, súčasťou ktorej uplatnenej pohľadávky, ktorá sa stala predmetom postúpenia, bol aj nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou, ktorá sa stala dňa 30.11.2018 v Bytči na osobnom motorovom vozidle značky VW Touareg, EČV: MT553EB. Predmetom postúpenia preto bola pohľadávka poškodeného voči žalovanému, a to pohľadávka z poistného plnenia, ktorá sa skladá aj z nákladov na nájom náhradného motorového vozidla, inými slovami ide o nárok poškodenej voči žalovanému ako poisťovni, t.j. predmetom postúpenia bola pohľadávka, čo zodpovedá ust. § 524 ods. 1 OZ. Predmet postúpenia je vyjadrený zmluvnými stranami Zmluvy o postúpení pohľadávky v čl. 1. To, že predmetom Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 11.01.2019 bola pohľadávka poistného plnenia, t.j. pohľadávka poškodeného voči žalovanému, vyjadril v podstate aj sám žalovaný, ak v liste zo dňa 24.01.2019 (č.l. 40 spisu) v Oznámení o poistnom plnení kvalifikuje túto poškodeným postúpenú pohľadávku ako pohľadávku poistného plnenia, pozostávajúcu z nákladov nájomného za zapožičanie náhradného motorového vozidla počas doby opravy poškodeného vozidla poistnou udalosťou. Nemožno sa preto stotožniť s argumentáciou žalovaného v tom, že by poškodený nepostupoval pohľadávku ktorú mal, resp. že by predmetom postúpenia bol neexistujúci predmet postúpenia, prípadne, že by predmetom postúpenia bol záväzok poškodeného na zaplatenie nájmu žalobcovi z titulu užívania náhradného motorového vozidla počas doby opravy poškodeného motorového vozidla. Predmetom zmluvy o postúpení pohľadávky bol nárok - pohľadávka z titulu poistnej udalosti, ktorý nárok v podstate žalovaný aj čiastočne plnil, a tým potvrdil aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu. Predmetom postúpenia bola pohľadávka na poistnom plnení pozostávajúca z nákladov nájmu za užívanie náhradného motorového vozidla počas doby opravy poškodeného motorového vozidla, kedy vo vzťahu k tejto postupovanej pohľadávke poškodeným dlžníkom bol žalovaný. Súd prvej inštancie správne skonštatoval v odseku 40. svojho odôvodnenia, že ak k úhrade nájomného poškodeným voči žalobcovi došlo formou započítania, (čo poznamenáva odvolací súd je jeden zo spôsobov zániku záväzku, resp. spôsob úhrady), tým vznik a existencia škody bola preukázaná, ak sa zmluvné strany Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 11.01.2019 dohodli, že ich vzájomné nároky, a to nárok poškodeného na odplatu za postúpenie pohľadávky a nárok žalobcu na úhradu nájomného za náhradné vozidlo navzájom započítavajú. Dlžníkom z nároku na poistné plnenie nebol poškodený, tak ako to tvrdil žalovaný v odvolaní, keďže vo vzťahu k tomuto nároku na poistné plnenie, ktorý bol predmetom zmluvy o postúpení, dlžníkom je žalovaný. Pohľadávka nároku na poistné plnenie, ak sa stala predmetom zmluvy o postúpení, tak nie je možné konštatovať neexistujúci predmet postúpenia, ale to, že Zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 11.01.2019 mala spôsobiť predmet postúpenia a ide o platný právny úkon.

11. Odvolací súd dodáva, že z obsahu zmluvy o postúpení pohľadávky medzi žalobcom a poškodeným vyplynulo, že predmetom postúpenia bol nárok poškodeného voči poisťovni, súčasťou ktorého nároku na poistné plnenie bola náhrada nákladov za prenájom vozidla, ktorý poistný nárok poškodeného bol postúpený na žalobcu. Poškodený bol veriteľom, pretože mal pohľadávku voči poisťovni z titulu poistnej udalosti, a to v náhrade nákladov za prenájom vozidla, ktorú postúpila žalobcovi, a preto nemožno súhlasiť s tvrdením žalovaného, že by Zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 11.01.2019 bola neplatná, resp. že by odporovala ust. § 524 a nasl. OZ v tom, že by predmetom postúpenia mal byť dlh poškodeného voči žalobcovi z titulu nájmu náhradného vozidla. Nie je na mieste odvolací argument žalovaného, že predmetom Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 11.01.2019 bolo postúpenie nie pohľadávky, ale záväzku poškodeného, ktorý podľa faktúry vystavenej žalobcom predstavuje práve pohľadávku žalobcu, pretože zvyrazňuje odvolací súd to, že predmetom postúpenia bola pohľadávka poškodeného na poistné plnenie a túto postupovanú pohľadávku nemožno zamieňať so záväzkom poškodeného, ktorý vznikol zo samostatného zmluvného vzťahu v súvislosti s nájmom náhradného motorového vozidla.

12. Zmluvou o postúpení pohľadávky 11.01.2019 medzi poškodeným L. U. a žalobcom boli upravené navzájom prepojené viaceré práva a povinnosti subjektov zmluvy a nespochybnenou vôľou poškodeného a žalobcu bolo dotknuté vzájomné práva a povinnosti upraviť v rámci jednej zmluvy, a to k odplatnému postúpeniu pohľadávky so súčasným započítaním fakturovaného nájomného za užívanie náhradného vozidla s odplatom za postúpenie pohľadávky. To, že postupca záväzok z nájomného priamo nesplnil, ale vo vzťahu k tomuto záväzku uplatnil započítanie, ktoré predstavuje jeden zo spôsobov zániku dlhu, nemôže mať vplyv na vznik pohľadávky z titulu náhrady škody.

13. Vychádzajúc z vyššie konštatovaného odvolacie námiety žalovaného sú nedôvodné, a preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil, a to vrátane súvisiaceho výroku o trovách konania, ktorý nebol osobitne napadnutý odvolaním.

14. O trovách odvolacieho konania rozhodol v zmysle § 396 ods. 1 aplikujúc ust. § 255 ods. 1 CSP, keď v odvolacom konaní mal žalobca plný úspech, preto mu priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu proti odvolateľovi - žalovanému. O výške týchto trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 CSP).

15. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
  - b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
  - c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
  - d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
  - e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
  - f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.
- (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému

rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)